

Sendt pr. mail : fpk@um.dk

Udenrigsministeriet

Asiatisk Plads 2 B

1448 København K

Att.: Fiskeripolitisk kontor

12. oktober 2018

J.nr.:

LJ/543-022

Juridisk Assistent:

Lise Jakobsen/mr

Direkte:

96 10 11 62

lj@kirkklarsen.dk

Sagsnr. 2018-16672

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af fiskeriloven

På baggrund af mit mangeårige virke som advokat for erhvervsfiskere, skal jeg hermed fremkomme med bemærkninger til udkast til lovforslag til ændring af fiskeriloven.

Mine bemærkninger her vedrører alene lovforslagets pkt. 1 og 2 vedrørende omfang og konsekvens ved indberetning af økonomiske mellemværender og den medfølgende opgørelse af B-kvoter.

For så vidt angår lovforslagets pkt. 4 og forslag om indførelse af en oplysningspligt for eksterne rådgivere, har jeg afgivet input til høringssvar, som indsendes af Advokatsamfundet.

Det er overordnet min opfattelse, at man med forslaget udlægger rammerne for en alt for omfattende pligt for indberetning fra fiskere, og de der måtte have økonomisk forbindelse til fiskere. Endvidere at man har lagt op til en alt for vid og omfattende definition af økonomiske mellemværender, som vil føre til etablering af et system, som kun meget vanskeligt og i begrænset omfang vil komme til at opfylde det påtænkte formål, samt at man med den objektiviserede automatiske tilskrivning af B-kvoter går alt for langt i forhold til, hvad der er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Dette høringssvar er opdelt i 4 afsnit;

- Omfang og definition af "økonomiske mellemværender"
- Indberetning af økonomiske mellemværender med mulige mellemmand
- Om Ind- og udleje af kvoter som mellemværender, der skal indberettes
- Om grundlaget for tilskrivning af B-kvoter

Omfang og definition af "økonomiske mellemværender"

Med forslaget pålægges kvoteejere ikke blot at indberette økonomiske mellemværender med andre kvoteejere, men økonomiske mellemværender med *alle*, man har et økonomisk mellemværende med. Dette uanset om der er tale om erhvervsmæssige eller private mellemværender. Der undtages alene banklån og kreditforeninger.

Den nærmere begrundelse for at medtage *alle udlån, kaution og sikkerhedsstillelse m.v. til andre ejere eller medejere af kvoteandele*, fremgår af Udenrigsministeriets overvejelser, i udkastet s. 10;

For at sikre en enkel og transparent administration bør udgangspunktet være, at alle udlån, kaution og sikkerhedsstillelse m.v. til andre ejere eller medejere af kvoteandele medregnes i opgørelsen af, om udlåneren overholder kvotekoncentrationslofterne. Samtidig skal begrebet "bestemmende indflydelse" skærpes og objektiviseres, til også at dække den rent teoretiske mulighed for at påvirke en låntagers økonomiske eller driftsmæssige dispositioner, uagtet at indflydelsen er rent hypotetisk og reelt ikke kan gøres gældende, fx fordi långiver blot har udlånt et forholdsvist lille beløb.

Målet er altså at *sikre en enkel og transparent administration*, men man opnår efter min opfattelse lige det modsatte ved at medtage også mellemværender med andre end andre kvoteejere. Omfanget af indberetninger bliver, når der tillige tages højde for hvad definitionen af økonomiske mellemværender kommer til at omfatte, uoverskueligt.

Side 13 i udkastet konstaterer Udenrigsministeriet følgende;

Der foreligger ingen officiel statistik for, i hvilket omfang der mellem fiskere lånes penge eller aktiver, kautioneres, stilles sikkerhed eller indgås lejeforhold m.v. Det er derfor svært præcist at vurdere, hvor mange økonomiske mellemværender, der vil blive omfattet af reguleringsmodellen med ovennævnte B-kvoteandele, og i hvilket omfang, der som følge heraf skal ske indberetning, og hvor mange personer eller selskaber, der vil skulle indberette, (min understregning).

Og dernæst på s. 14;

Det skønnes, at en større gruppe af fiskere og erhvervsfiskerselskaber, og måske især mindre fiskere, alene har lån mv. i banker, realkredit- og skibskreditinstitutter, hvorfor en undtagelse af disse økonomiske mellemværender vil betyde, at denne gruppe ikke pålægges administrative byrder forbundet med indberetning m.m. (min understregning).

Uanset, at det altså er svært præcist at vurdere, hvor mange økonomiske mellemværender der vil blive omfattet, så mener ministeriet altså på den anden side at kunne skønne, at en større gruppe *alene* har lån i banker, og realkreditinstitutter og dermed ikke andre økonomiske mellemværender ? !

Det er min erfaring, at næsten alle erhvervsfiskere er driftige folk, som ofte er engageret i anden lokal virksomhed udover fiskeriet. Dette kan eksempelvis vedrøre medejerskab i minkfarm, håndværkervirksomhed på havnen, fælles etablerede indkøbsforeninger på havnen, investeringer i fast ejendom (ofte havnerelateret), vindmølle laug, lokalt isværk etc. foruden naturligvis kvoteselskaber- og laug.

Foruden disse erhvervsmæssige relationer, som altid indebærer økonomiske mellemværender, skal også oplyses om private mellemværender som kautioner og fælles hæftelser/pantsætninger og lån i familieforhold.

Udenrigsministeriets udgangspunkt, hvorefter en større gruppe af fiskere og erhvervsfiskerselskaber alene har økonomiske mellemværender med bank og realkreditinstitut, og derfor helt undtages for at indberette, er ganske enkelt helt forkert.

En definition af økonomiske mellemværender, som medtager kautioner og sikkerhedsstillelser, må også antages efter den almindelige formueret at omfatte den gensidige hæftelse og sikkerhedsstillelse, som består i så godt som alle erhvervsmæssige forhold, hvor flere ejer en virksomhed sammen. Dette gælder altid i personligt ejede virksomheder som interessentskaber og partrederier, men også så godt som altid, når den fælles virksomhed drives i selskabsform.

At definition af økonomiske mellemværender indbefatter dette, falder i tråd med de noget vidtgående betragtninger i udkastet;

Begrebet "bestemmende indflydelse" skal skærpes og objektiviseres, til også at dække den rent teoretiske mulighed for at påvirke en låntagers økonomiske eller driftsmæssige dispositioner, uagtet at indflydelsen er rent hypotetisk og reelt ikke kan gøres gældende.

(Udenrigsministeriets overvejelser, udkastet s. 10)

I et partrederi bestående af 3 fiskere, vil disse så godt som altid hæfte fælles for rederiets lån i banken, typisk anlægslån og driftskredit. Herudover vil de i fællesskab have oprettet ét pant i fartøj og fiskeretigheder og dermed have pantsat deres respektive ejerandele til sikkerhed for den fælles gæld.

Et sådant helt sædvanligt ejer og låne set-up, vil efter det foreliggende forslag, resultere i at alle medejerne vil have krydsende økonomiske mellemværender med de øvrige medejere. Mellemværender som skal indberettes, og som fører til en automatisk på objektivet grundlag baseret tilskrivning af B-kvoter.

I selskabsforhold er problemet tilsvarende, idet der afgives personlige kautioner af holdingselskaber og ultimative ejere, ligesom fiskeristyrelsen, uanset forbuddet i Fiskerilovens § 16, accepterer og godkender pantsætning af kapitalandele i erhvervsfiskerselskaber til sikkerhed for bankgæld.

Det er klart, at undtagelsen af bank og realkreditgæld, alene gælder mellemværendet mellem den enkelte debitor, person eller selskab, og banken, men ikke det mellemværende der opstår ved den kaution og sikkerhedsstillelse, som den solidariske hæftelse og pantsætning af fællesejede aktiver, er udtryk for.

De, der har udfærdiget udkast til lovforslaget, må antages ikke at have taget højde for alle disse mellemværender.

Når disse mellemværender medtages øges omfanget af indberetninger og den administrative belastning for fiskerierhvervet betydeligt, og i et omfang som ikke må undervurderes. Jeg skal i tilknytning til dette gøre opmærksom også på følgende forhold, som forøger problemets omfang;

- En bagatelgrænse vil ikke fange disse mellemværender, der jo ofte vil være nominelt store. Eksempelvis når en ejer af 10 % af et fartøj hæfter 100 % for den samlede gæld, og gælden på fartøjet er stor.

- Mellemværender der udspringer af fælles hæftelse og pantsætning af fælles aktiver, vil jo også skulle indberettes i de forhold, hvor der er fælles ejerskaber og virksomhed med andre end kvoteejere. Eksempelvis medejerskab af minkfarm, vindmølleleaug, skov, etc., hvor der er en fælles hæftelse og/eller fælles pantsætning.
- Da definition af økonomiske mellemværender beror på almindelig og grundlæggende formueret, og der samtidigt arbejdes med en objektiv automatisk tilskrivning af B-kvoter, vil det være vanskeligt/umuligt i fremtidige bekendtgørelser at udelukke/adskille sådanne hæftelser i forhold til de kautioner og sikkerhedsstillelser, som reelt er målet for lovgivningen.

Alle kvoteejere vil med forslaget nu blive underlagt en indberetning, der i sig selv må forudsættes, som minimum at skulle indeholde oplysning om et mellemværendes;

- 1) art (lån, kaution, sikkerhedsstillelse),
- 2) nominelle størrelse/omfang,
- 3) aftaletidspunkt/ evt. afvikling, og
- 4) den part (selskab, person) mellemværendet består i forhold til og
- 5) naturligvis retning (ind- eller udlån, kautionist eller hovedmand, pantsætter eller hovedmand/låntager etc.).

Indberetningen i sig selv vil altså omfatte en del faktiske oplysninger.

Der er i forslaget nederst s. 11 indsat tekst om en *forsimplet oplysningsforpligtelse* som måske, kan tænkes at tage højde for en ellers meget omfattende og nærmest ubegrænset definition af hvilke mellemværender, der skal indberettes;

Reguleringsmodellen bør derfor indrettes således, at for de engagementer, der er meget små og ubetydelige i forhold til kvotekonzentrationsproblematikken, vil ministeren blive bemyndiget til at indføre en forsimplet oplysningsforpligtelse, for at lette de administrative byrder for erhvervet og det offentlige, således at personer og selskaber, som kun ejer kvoteandele i begrænset omfang og som ikke har større økonomiske mellemværender med andre dele af erhvervet, kun pålægges administrative byrder i begrænset og nødvendigt omfang.

I afsnit 2.1.3.2.3 s. 14 om bagatelgrænse, anføres;

Grænsen kan også fastsættes ud fra størrelsen af den enkelte ejer eller medejers ejerskab af kvoteandele ud fra en betragtning om, at alene det samlede ejerskab af kvoteandele, der ligger tæt på lofterne, er relevante at holde øje med i forhold til kvote- koncentrationslofterne.

Der er dog samtidigt i udkastets bemærkninger langt flere tilkendegivelser, som går på at indberetningspligt og omfang netop skal være betydeligt for at sikre gennemskuelighed, effektiv kontrol m.v. Man må således frygte, at man i første omgang alligevel vil gå efter at tage alt med, jf. at man også vil have økonomiske mellemværender ved ind- og udleje af årsmængder med – uanset at det slet ikke skal tælles med ved opgørelse af B-kvoter.

Det synes samlet ikke at give mening, at man på den ene side vil undtage nogle kvoteejere – *som kun ejer kvoteandele i begrænset omfang, og som ikke har større økonomiske mellemværender med andre*

dele af erhvervet – når man samtidigt vil have indberettet *alle* mellemværender, også de der ikke har relation til andre kvoteejere.

Rammerne og egentlig også retningen for ministerens beføjelser og muligheder, er alt for bredt defineret, og der omtales og sikres ikke med lovgivningen mod, at indberetningspligten og registreringen af økonomiske mellemværender bliver alt for omfattende.

Før en lovændring gennemføres, må man få oplyst en konkret økonomisk grænse for, hvornår engagementer er så *meget små og ubetydelige*, at de ikke skal indberettes, samt hvornår man kun *ej* kvoteandele i *begrænset omfang*?

Indberetning af økonomiske mellemværender med mulige mellemænd

Jeg vil i dette afsnit alene fokusere på formålet og mulige konsekvenser ved, at man søger efter og anvender økonomiske mellemværender med mulige mellemænd.

Det er min opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt klargjort, hvad der er formålet med at pålægge alle kvoteejere at indberette økonomiske mellemværender med ikke blot andre kvoteejere, men derimod alle andre, altså alle med hvem man har et økonomisk mellemværende.

Begrundelsen fra udenrigsministeriet er beskrevet på s. 10/udenrigsministeriets overvejelser;

Ved at stille krav om, at alle erhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber og andre ejere eller medejere af kvoteandele skal indberette oplysninger om alle lån, kaution og sikkerhedsstillelse, både som udlåner og som låntager m.v., vil det i vid udstrækning være muligt at identificere økonomiske mellemværender, både direkte mellem to personer eller selskaber, der er ejere eller medejere af kvoteandele, og indirekte mellem disse med anvendelse af en eller flere personer eller selskaber, som ikke er erhvervsfiskere, som mellemænd. Der er således tale om en dobbelt oplysningspligt, som medfører, at uoverensstemmelser i vidt omfang vil kunne opdages, (min understregning).

Muligheden for, at nogle vil forsøge at bruge mellemænd, er naturligvis til stede, og ønsket om at afsløre sådanne er selvfølgelig prisværdigt.

Hensigten er altså, at når kvoteejers fisker A indberetter alle, han har økonomiske mellemværender med, og kvoteejers fisker B gør det samme, så vil databasen, med information om alle mellemværender, sladrer om, at en person X har mellemværender med både fisker A og B, hvorefter person X kan tages ud til nærmere undersøgelse.

Det synes dog ikke klart, hvorledes man derfra vil eller kan håndtere evt. uoverensstemmelser.

Lovforslaget er jo i øvrigt bygget op på en ny objektivisering af begrebet "bestemmende indflydelse". Indførelsen af dette nye begreb skal sikre et effektivt og gennemskueligt system, og jeg forstår lovforslaget således, at man fremadrettet faktisk afskaffer en subjektiv vurdering af, om der konkret kan konstateres at forelægge en bestemmende indflydelse som betyder, at en person eller et selskab skal tilskrives B-kvoter.

Beskrivelsen af en ny objektiviseret automatisk beregning og tilskrivning af B-kvoter i et forhold mellem en långiver og en låntager er forståeligt, om end det må forventes at give vanskeligheder i beregningen, når der ikke er tale om lån, men kautioner og sikkerhedsstillelse, for slet ikke at tale om låne- og lejeforhold.

Når der bliver tale om indirekte mellemværender, har jeg dog svært ved at se, hvorledes en objektiviseret automatisk beregning og tilskrivning af B-kvoter vil skulle kunne fungere.

I det meget forenklede eksempel ovenfor skal fisker As udlån til mellemmand X, og mellemmand Xs videre udlån eller sikkerhedsstillelse overfor fisker B, ende ud i en tilskrivning af B-kvoter hos fisker A. Dette må nødvendigvis forudsætte en grundigere undersøgelse og en subjektiv vurdering hos myndighederne, og kan vel ikke overlades til en automatisk beregning hos en database.

Et tænkt eksempel kan være en fisker A, som sammen med sin nabo vælger at investere i en skov. De optager et fælles lån på 10 mio. kr. og hæfter solidarisk for det fælles lån, ligesom bank/kreditforening naturligvis har pant i skoven. Hvis naboen så på et senere tidspunkt engagerer sig indirekte i fiskeri ved eksempelvis at kautionere for en nevø, som køber part i et fiskefartøj, vil dette føre til, at naboen i databasen vil "pinge" ud som en potentiel mellemmand.

Der vil i så fald enten skulle ske en objektiviseret automatisk beregning og tilskrivning af B-kvoter hos fisker A, eller fiskeristyrelsen vil skulle undersøge sagen nærmere og træffe en "gammeldags" subjektiv vurdering af, om der her ville være tale om en situation med "reel" bestemmende indflydelse og et indirekte økonomisk mellemværende mellem Fisker A og den nevø, som hans nabo og medejer på skoven, har kautioneret for.

Det burde være åbenlyst, at man ved alle situationer, hvor det skal vurderes om økonomiske mellemværender med mellemmand skal kvalificeres som indirekte mellemværende mellem kvoteejere, må fortage en grundig og velovervejet undersøgelse, samt have et stærkt bevis, før en beslutning kan træffes. Er der ikke nøjagtig overensstemmelse mellem størrelse og art af mellemmandens mellemværender med de respektive kvoteejere, kan man vel heller ikke her uden videre anvende en matematisk formel for beregning af evt. B-kvote ? Som det samlede forslag er begrundet og udformet, er jeg dog i tvivl om, hvad der faktisk er tanken i disse situationer.

Det er således bl.a. bemærkelsesværdigt, at ministeriet i afsnittet om opgørelse af ejerskab af kvoteandele (s.12), kan formulere sig som følger,

Derfor vurderes det, at det af retssikkerhedsmæssige årsager og af hensyn til kontrol af kvotekoncentrationslofterne er mest hensigtsmæssigt, at vurderingen af denne potentielle indflydelse, uanset om den er reel eller latent, bør foregå på et objektivt grundlag, således at økonomiske mellemværender mellem ejere og medejere af kvoteandele omregnes til en tilsvarende forholdsmæssig kvoteandel, som tillægges kreditors eller sikkerhedsstillers opgørelse over ejerskab af kvoteandele, (min understregning).

Her er dog så ikke anført, at dette også gælder for de indirekte mellemværender mellem kvoteejere.

Konklusionen for disse overvejelser omkring formål og konsekvens af indberetning af alle mellemværender med henblik på at afsløre mulig brug af mellemænd må være, at ministeriet grundigt bør genoverveje, om denne indberetning overhovedet er hensigtsmæssig og proportional med formålet.

Insisterer man på denne indberetning af alle mellemværender, må man nødvendigvis mere klart tilrettelægge og beskrive, hvorledes man vil håndtere disse situationer med mulige mellemænd, ligesom man må gøre sig klart, om man med denne lovgivning vil give en minister lovhjemmel til også her at bestemme, at et nyt IT-system skal stå for objektiviseret automatisk beregning og tilskrivning af B-kvoter med de betydelige konsekvenser det kan have.

Om Ind- og udleje af kvoter som mellemværender, der skal indberettes

Det fremgår af den politiske aftale af 16. nov. 2017 om dette;

13. Evaluering af elementer i aftalen

• *Parterne er enige om i 2021 at evaluere modellen for bestemmende indflydelse,=herunder vurdere hvordan indleje af kvoter også vil kunne tælles med i koncentrationsregnskabet. Parterne er enige om i den mellemliggende periode nøje løbende at følge udviklingen vedr. ud- og indleje af kvoter. Oplysninger om ud- og indleje vil således udgøre en del af fiskernes oplysningspligt fra og med idriftsættelse af IT-systemet, der skal understøtte modellen for bestemmende indflydelse, og vil samtidig medvirke til en forbedring af data-grundlaget for leje-oplysninger i fiskeriet. Fiskeristyrelsen vil i denne forbindelse årligt fremlægge en skriftlig orientering for aftalekredsen om udviklingen vedr. ud- og indleje af kvoter, (min understregning).*

Dette må så antages at være baggrunden for, at udkastet til lovforslag arbejder med at ind- og udleje af kvoter skal indgå, som en del af de økonomiske mellemværender, som skal indberettes.

Side 15 under 2.1.3.4. om Indberetning af oplysninger om økonomiske mellemværender beskrives i tilknytning til forslagets nye § 35, stk.2, nr. 3), hvorefter ministeren får hjemmel til at fastsætte regler for indberetning af oplysninger vedrørende økonomiske mellemværender, at *indberetningspligten som udgangspunkt skal gælde alle økonomiske mellemværender, hvad enten vedkommende har status som kreditor eller debitor for et lån eller som bebyrdet eller begunstiget af en kaution eller sikkerhedsstillelse eller som udlejer eller lejer m.v.* (min understregning).

På s. 13 er beskrevet, at leje af årsmængder *ikke* skal indgå i opgørelsen af ejerskab af kvoteandele.

Med udgangspunkt i Aftale om indsats mod kvotekoncentration i dansk fiskeri, er leje af årsmængder ikke forudsat at skulle indgå i opgørelsen af ejerskab af kvoteandele. I stedet er det aftalt, at det ved en evaluering i 2021 skal vurderes, om den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bestemmende indflydelse skal udnyttes til at udvide ordningen til også at omfatte kvotelejer.

Samlet må forslaget forstås således, at økonomiske mellemværender, som udspringer af ind- eller udleje af årsmængder skal være omfattet af indberetningspligten.

Dette giver anledning til to betragtninger fra min side.

På baggrund af drøftelse med embedsmænd og organisationsfolk forstår jeg, at flere anser denne indberetning af ind- og udleje af årsmængder som en formalitet og uden den store betydning for erhvervet, da al ind- og udleje alligevel registreres og vel også allerede indberettes.

Det er jeg for så vidt enig i. Al overførsel af årsmængder i mellem fiskefartøjer registreres og bogføres nøje i fiskeripuljerne, og styrelsen kan til enhver tid og uden besvær indhente og placere og behandle disse oplysninger i en database. Teoretisk kan to fartøjsejere aftale leje af årsmængder og anmode om registrering heraf hos styrelsen, udenom fiskeripuljerne, men det forekommer mig bekendt ikke i praksis.

Når nu disse data allerede er registreret, forekommer det unødvendigt at pålægge fiskerne at indberette disse oplysninger særskilt, cfr. også ministeriets begrundelse for indberetning af økonomiske mellemværender, forslaget s. 10;

Da der ikke findes et centralt register over låneforhold og andre økonomiske mellemværender mellem erhvervsfiskere og andre ejere eller medejere af kvoteandele, herunder også via ikke-erhvervsfiskere eller selskaber, er det nødvendigt, at den omhandlede personkreds selv indberetter oplysninger om disse forhold til kontrolmyndigheden.

Den anden betragtning går på, hvorledes man så medtager og opgør økonomiske mellemværender, der udspringer af en aftale om leje af årsmængder? Og hvorledes dette skal kunne indgå i en beregning af B-kvoter hvis man politisk måtte ønske dette ved evalueringen i 2021?

Langt de fleste af sådanne aftaler indgås og opfyldes jo meget hurtigt og over en kort tidsperiode. Der indgås mandag en aftale om leje af årsmængde, inden for få dage overføres årsmængden, og der faktureres og betales i samme omgang, typisk afsluttet indenfor en uge, hvorefter der jo ikke længere er et økonomisk mellemværende.

Baggrunden for, at man nu forøger at medtage ud- og indleje af kvoter, som et økonomisk mellemværende, er formentlig tidligere overvejelser i rådgivning fra kammeradvokaten omkring en udbyttebaseret model for tilskrivning af kvoter man ikke ejer, men alligevel styrer eller har indflydelse på. Det er muligt, at man i en udbytte baseret model kan argumentere for, at en indlejet kvote på et fartøj skal indgå som en B-kvote, men det synes ikke at give mening at forsøge at identificere en leje af en kvote som et økonomisk mellemværende, der kan omregnes til en B-kvote.

Det kan også beskrives således, at en afsluttet aftale om leje af en kvote, hvor kvoten er overført og lejen er betalt, ikke længere er et mellemværende eller en forpligtelse som kan føre til nogen (ej heller teoretisk) mulighed for at udøve bestemmende indflydelse.

Hvis målet er som beskrevet i den politiske aftale, at man ønsker nøje at kunne følge omfanget af leje m.v., forekommer det langt mere hensigtsmæssigt blot at anvende det foreliggende data-materiale i fiskeripuljerne, fremfor at sammenblende dette med økonomiske mellemværender, når nu disse leje-forhold alligevel ikke kan anvendes til beregning af B-kvoter i et system, der baseres på økonomiske mellemværender.

Om grundlaget for tilskrivning af B-kvoter

Om det nye IT-system og hvad man forudsætter at kunne bruge dette til, er i forslaget s. 15 anført;
I modellen udregnes værdien af de samlede kvoteandele, som eksempelvis en låntager ejer i forhold til størrelsen af låntagers økonomiske mellemværender. Dette forhold anvendes til at opgøre, hvilke og hvor store kvoteandele, der herefter skal medregnes som 'B-kvoteandel', som tillægges ved opgørelsen af långivers samlede kvoteejerskab. B-kvoteandelen forudsættes at opstå samtidig med etableringen af det økonomiske mellemværende, der ligger til grund for beregningen af B-kvoteandelen. For at overholde koncentrationsreglerne, er den omfattede personkreds nødt til at kunne forudsige, hvordan en given økonomisk disposition vil påvirke vedkommendes kvotekoncentrationsregnskab. Det forudsættes, at dette bliver muligt i IT-systemet, som skal understøtte B-kvoteordningen.

Der synes at være mange variabler i det system, som altså skal kunne forudsige;
hvordan en given økonomisk disposition vil påvirke vedkommendes kvotekoncentrationsregnskab

Som det her er beskrevet, vil ændringer i låntagers økonomiske mellemværender og/eller ændringer i dennes kvoter og/eller værdien af kvoterne, føre til en ændring i opgørelsen af den B-kvote, som medregnes hos långiver.

Det betyder altså, at den *økonomiske disposition* finder sted hos en anden end den, der skal forudse, hvorledes dispositionen påvirker *vedkommendes kvotekoncentrationsregnskab*. Det synes på den baggrund, at være en noget tvivlsom markedsføring af et nyt systems anvendelighed, at beskrive det som en mulighed for at forudse konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Forudsat at fælles hæftelse/pantsætning indgår som medtællende kaution/sikkerhedsstillelse, vil en medejer's investering i kvoter udenfor det fælles ejerskab, påvirke øvrig medejer's B-kvote.

Det er naturligvis betænkeligt, hvis opgørelsen af B-kvote kan ændres, uden at den, for hvem B-kvoten har betydning, har nogen indflydelse på dette eller viden herom. Særligt når henses til de konsekvenser, dette kan have.

Dette har udenrigsministeriet allerede gjort sig en del overvejelser om, som er beskrevet på s. 19 i udkast til bemærkninger, som den situation, hvor fiskerens samlede ejerskab af kvoteandele kommer over kvotelofterne som følge af *hændelser, som fiskeren ikke har indflydelse på*.

I disse situationer, vil der blive udstedt et påbud om, at forholdet skal lovliggøres, og det vil der så blive givet en frist på op til 2 år. De 2 år er altså i udkast til bemærkninger beskrevet som den maksimale frist der kan gives, hvilket vil være bindende når ministeren skal udstede bekendtgørelse.

Videre beskrives s. 20 de to muligheder, der så findes for den kvoteejer, der udsættes for tilskrivning af B-kvoter, som følge af en hændelse, som han ikke har indflydelse på.

Efterlevelsen af påbud om at nedbringe de samlede kvoteandele vil således kunne ske ved

1. Frasalg af helt eller delvist ejede egne kvoteandele (A-kvoteandele), eller
2. Opsigelse eller afvikling af økonomiske engagementer, der resulterer i medregning af kvoteandele i opgørelsen (B-kvoteandele).

Det er vigtigt her at erindre om konsekvensen af denne tilskrivning af B-kvote og særligt en evt. manglende lovliggørelse, at en B-kvoteandel i sagens natur ikke vil kunne bortfalde eller inddrages efter udløbet af fristen, idet den er fiktiv. Derfor er det kun A-kvoteandele, der tilhører den, som overskrider kvotekonzentrationsgrænsen, der vil kunne inddrages/bortfalde.

Den først opstillede mulighed, at kvoteejereren afvikler sit eget ejerskab af A-kvoter helt eller delvist, er naturligvis helt uacceptabel og urimelig, når nu der er tale om en hændelse, som vedkommende ikke selv har indflydelse på.

For den anden mulighed, opsigelse eller afvikling over 2 år af økonomiske engagementer med den, der er blevet ejer af kvoten, der fører til tilskrivning af B-kvote, vil jeg mene, at denne mulighed i mange tilfælde vil være yderst vanskelig at anvende og i flere tilfælde helt udelukket.

Består det økonomiske mellemværende af sikkerhedsstillelse eller kaution, kan kautionisten/ pantsætter jo ikke opsiges en kaution. Han kan end ikke udløse, at den skal aktualiseres eller komme ud af dette engagement ved at insistere på at betale i henhold til kautionen. Han må derfor imødesæ, at den manglende lovliggørelse og tilsidesættelse af påbuddet, vil medføre en bøde samt inddragelse af hans egne kvoter.

Er der tale om et lån, vil det i nogle, men slet ikke alle situationer kunne opsiges. Man kan fremover ved udlån betinge sig, at låntager ikke erhverver kvoter uden långivers godkendelse, og ellers opsiges lånet, hvis dette vilkår ikke overholdes. Det betyder dog ikke nødvendigvis, at debitor kan indfri lånet og man kan så blive nødsaget til at erklære ham konkurs og sørge for, at kvoterne bliver solgt til andre.

Der vil dog i praksis ikke blive indsat sådanne klausuler ved afgivelse af lån, optagelse af lån med fælles hæftelse og de mange andre situationer, som vil kunne opstå, og der vil utvivlsomt kunne opstå situationer, hvor kreditor ikke vil kunne lovliggøre forholdet ved at opsiges eller søge lånet afviklet.

Et eksempel, konstrueret naturligvis, men bestemt ikke en utænkelig situation, kan være opstået uenighed i et partrederi, hvor 2-3 fiskere ejer et fartøj sammen. Her kan de enkelte deltagere i rederiet ved opkøb af andet fartøj, eller ved at engagere sig i andre rederier, påføre medejere en tilskrivning af B-kvoter, som kan føre til at disse overskrider kvoteloftet. I sådanne samejeforhold og selskaber m.v. er det ikke nogen selvfølge, at der kan gennemtvinges opsigelse og afvikling af økonomiske mellemværender, det være sig indbyrdes lån, kautioner, fælles hæftelse m.v.

Det er retssikkerhedsmæssigt dybt betænkeligt at gennemføre en lovgivning, som kan udsætte fartøjs-ejere, og de der finansierer dem, for inddragelse af kvoter, i situationer hvor dette skyldes andres dispositioner. Dispositioner eller hændelser som de pågældende fartøjsejere vel og mærke er helt uden indflydelse på og måske slet ikke er bekendte med.

Med venlig hilsen

Morten Rosendahl
mr@kirklarsen.dk
Direkte nr. 96 10 11 61